

עין משפט
גר מצוה

מא א מיי פֿירא מהל' מגילה ה'י ג סמג עשין מד'ים ד טוטיע א"ח סימן מרפו סעיף א וטור סימן תרפח:
בב ב מיי פ"ג מהל' חטטה הלכה ט:
בג ג טוטיע א"ח סימן תקפח סעיף א:
בד ד מיי פ"ו מהלכות לולב הלכה י סמג עשין מד טוטיע א"ח סימן מרנז סעיף א:
בה ה מיי פ"ג מהל' תפלה הלכה ה סמג עשין יט טוטיע א"ח סימן רפו סעיף א:
בו ו מיי פ"ד מהלכות מעשה הקרנות ה'י ו סמג עשין קפג:
בז ז מיי פ"ב מהלכות עבודת יוה"כ ה'י ז:
בח ח מיי פֿירא מהל' מעשר שני ה'י ד [טוטיע"י י"ד סימן שאג סעיף קמח]:
בט ט מיי פ"ב מהל' עבודת יוה"כ ה'י ז:
ג י מיי פ"ד מהלכות מעשה הקרנות הלכה ו סמג עשין קפג:
גכ [גמיי פ"ו מהל' פרה ה'י ב]:
גד ל מיי פ"ד מהל' סוטה הלכה ז סמג עשין ט:
גה מ מיי פ"י מהלכות רות הלכה ה סמג עשין עח:
גז נ מיי פֿירא מהל' טומאות נרמח הלכה ג סמג עשין רלו וול:
גד ס מיי פ"ו מהלכות תמידין ומספיק ה'י ז סמג עשין קנח:
גה ע פ מיי פ"ד מהל' מעשה הקרנות ה'י ו סמג עשין קסג:
גו צ מיי פ"ב מהלכות עבודת יוה"כ ה'י ז:

גמרא דרבת' בספר ושטח. עיין מנחות דף כג ע"ב עות' ד"ה ידו:
תוספות ד"ה לקמיצה וכו' וכן תנופה והנשה. עיין קדושין דף לו ע"א מוס' ד"ה הסמיכות דע"ג:

גליון הש"ס

גמרא דרבת' בספר ושטח. עיין מנחות דף כג ע"ב עות' ד"ה ידו:
תוספות ד"ה לקמיצה וכו' וכן תנופה והנשה. עיין קדושין דף לו ע"א מוס' ד"ה הסמיכות דע"ג:

גמרא דרבת' בספר ושטח. עיין מנחות דף כג ע"ב עות' ד"ה ידו:
תוספות ד"ה לקמיצה וכו' וכן תנופה והנשה. עיין קדושין דף לו ע"א מוס' ד"ה הסמיכות דע"ג:

תורה אור השלם

- וּיְקַרְא אֱלֹהִים לְאֹרֹךְ יוֹם וְלַחֲשֹׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד: בראשית א ה וְאָנֹכְנוּ עֹשִׂים בַּמְלָאכָה: וַחֲצִימֹס מְחֻדָּקִים: מַעֲלֹת הַשָּׁחַר עַד צֹאת הַבֹּקֶר: כ: נחמיה ד טו ג: ג: בַּעַת הַהִיא אֲמָרְתִּי לָעָם אִישׁ וַיַּעֲדוּ וַיֵּלְכוּ בַּחֲדָי וַיְרַשְׁלֻם וַיְהִי לֵנוּ הַלֵּילָה מִשְׁמֵר וַיְהִיֹּם מִלְּאֲכָה: נחמיה ד טו ג: וַהֲמִינֵהוּ אֶלְהֵא נֹגְקִים וַיַּעֲשִׂים כְּכָל דֹּרֵי דְדֹדֵי מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מִדִּינָה וּמִדִּינָה וַעֲזִיר וַעֲזִיר יָמִי הַפְּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹדוּ: מתוך ה'יהודים וְחָבְרָם לֹא יִסֹּף מִנְּיָרָעָם: אסתר א כח
- וַיִּלְכְּדוּ וַיִּשְׁמָחוּהָ בּוֹ: תהלים קיח כד
- וַיִּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם תְּרָאשׁוֹן פָּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עֵבֶת וְעֵרֶב יָנֹחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי י' אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: ויקרא כג מ
- וּבְחֹרֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְּאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּמָה וַיִּהְיֶה לָכֶם: במדבר כט א
- וַהֲקָרִיב אֶשֶׁה לִּי עֹלָה וּמִנְחָה וְזָבַח וְנִסְכִּים דָּבָר יוֹם בְּיוֹמֹ: ויקרא כג לו
- כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עַלֵּיכֶם לְטוֹר אֲתֹכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי י' תַּסְתַּרְתּוּ: ויקרא טו ל
- הַיּוֹם הַזֶּה י' אֱלֹהֶיךָ מִצּוֹף לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת וְעִשְׂיַת אוֹתָם בְּכָל לַבָּקָר וּבְכָל נַפְשֵׁךָ: דברים טו י
- בַּיּוֹם וּבְחֹכֶם יֵאָבֵל וּמִמָּוֶרֶת וְהַנּוֹתֵר עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: ויקרא יט ו
- בַּיּוֹם וּבְחֹכֶם יֵאָבֵל וּמִמָּוֶרֶת וְהַנּוֹתֵר עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: ויקרא יט ו
- אִשׁ אִשׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלֶיהָ רֹחַ כְּנָאָה וְקָצָא אֶת אִשְׁתּוֹ וַיַּעֲמִידָ אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי י' וַיַּעַשׂ לָהּ הַבְּחָן אֵל כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת: במדבר ה ל
- וְהָרָבִד אֲשֶׁר יִצְדִּיק לָךְ יִמִּין וּשְׂמָאל: דברים יא יא

כ:

ספירה ביממא היא. מכאן קשיא לפירוש רש"י דליכז זולין (פסחים דף פא. פא. ושם) דפריך ולר' יוסי דאמר מקלנת היום ככולו וזכה שראתה בשצעה לספירתה אינה סותרת אם כן זכה גדולה לדדידה היכי משכחת לה ומשני נצראתה כל שנין צין השמשות דלא

הוי סוף היום ותחלת האחר צטומאה וקשיא אמאי לא אמר צרואה צלילות דהא ספירת לילה לאו ספירה היא ונמנא שכל היום טמא כיון שמתילמו הוי טמא וי"ל דסבר ר' יוסי דסוף היום מהני לשמור כמו תחלת היום וה"ז משמע פרק שני דמזר (דף טו.) צסופו דקאמר [לר"י זכה גמורה] היכי משכחת לה אי דחוי צפלגא דיומא אידך פלגא ליהוי לה שימור ואם תאמר אם כן רבי יוסי דסבר מקלנת היום ככולו א"כ היה לו להקשות ר' יוסי כותמאי אמרה לשמעיה דקפריך לרז צגדה (דף טט.) וי"ל דכותאי אמרי אפי' מיום ראשון שפסקה צו דסופרתו ליום ראשון ור' יוסי לא אמר אלא מיום צצעה ט: **והא** קי"צ דעם צאת ה**כוכבים** לילאי הוא. ואם תאמר כיון דקי"ל צצאלת הכוכבים הוי לילאי א"כ אמאי פליגי ר' יוסי ור' יהודה צצין השמשות ט לימרו צאלת הכוכבים וי"ל דאף צשיעור צאת הכוכבים יט חילוק שיש כוכבים נראין ציום ט: **והיה** צנו היליח למשמר. קשיא דהא אמרינן צצרכות (דף ג ושם) גצי צאת הכוכבים לילה הוא ואע"פ שאין ראיה לדבר וזכר לדבר דכתיב והיה לנו הילנה למשמר ואמאי לא הוי ראיה גמורה דמפיקין הכא מקרא ויש לומר דהתם צעי לאסוקי דזמן שריצה דגני ק"ש הוי צאת הכוכבים ומש"ה קאמרינן התם דאין זו ראיה גמורה דנהי דהוי לילה צאותה שעה מ"מ לא הוי זמן שריצה לנלאדס: **וְלַיּוֹדֵי יוֹה"כ** דתניא. קשיא אמאי ליטריך למימר האי כיון דתנא כל היום כשר לסמיכה והלא יהודיו אינו אלא צשעת סמיכה וי"ל דאי לאו האי הוה אמינא דידיו זה ט (כידיו) דשאר סמיכות דאינו כשר כל היום ויגרס הוי לסמיכה שלא תהא כשרה כל היום כשר סמיכות מנא"ה ליטריך למאני יהודיו:

לְקַמִּיצָה וּלְהַקְטִירָה דכתיב ביום צצותו. אצל שמיטה לא מפיקין מהאי קרא דלאו עבודה היא שהרי כשרה צזר וקרא משמעני צעבודה דכתיב להקריצ את קרצניהס * וכן תנופה והגשה י' אין לריך צזו כהן צמנחה לפני הקמיצה:
ט **ב**ל היליח בשר לקציירת העומר. אומר ר"ת שאם שנה לצרך צלילה לא יצרך ציום דממשמע דהאי סתמא דמתני' דנהי דליכא סתמא צמנחות (דף עא.) דמני נקצר ציום כשר צדיעצד מ"מ סתמא דהכא עדיפא דהא קמני לה גצי הלכנא פסיקתא דדינא ועוד נראה דלפ"י למאן דמכשר קצירת העומר ציום דיעצד מודה הוא גצי ספירה דאין לצרך ציום משום דשנה עליה הכתוב לעצז דכתיב (ויקרא כג) ממנימות ואי אתה מולא ממנימות אלא כשאתה מונה צלילה וכן כתוב צהלכות עזרת וצה"ג כתז דהיכא דאינשי לצרך צלילה ימנה למחר צלא צרכה וכן הלכה אצל אם שכת לילה ויום לא ימנה עוד צצרכה דצעין ממנימות וליכא ט ואחר צצריך על הספירה אומר ו"ר סיננה וכו' מה שאין כן בתקיעת שופר וולוצ והיינו טעמא לפי שאין (ב) אלא הזכרה עתה לצנין ציהמ"ק אצל לשופר וולוצ יש עשיה:

הקורא למפרע פרק שני מגילה

ט **קמ"ל** כיון דהאי אחד לאחד משום ספירה היא מדוגמת ספירת ו'. כל ספירה דימנמא היא דכתיב וספרה לה צצעת ימים (ויקרא טו.) **מקדמי**. מקדימין: **מחשני**. מעריצין: **פ"ש** ט והיה לנו הילנה למשמר והיום למלאכה. ש"מ כל זמן שעסוקים במלאכה קרי יוס ולא קדמותא ותשכחת: **בתנינ'** **כל היום כשר**.

ואע"ג דקיימנא קין וזיוין מקדימין צצקן למאות דכתיב וישכם אברהם צצבקר (צראשית כג) אפילו הכי כשר כל היום: **לוידי פרים**. פר העלם דצר של צצזר ופר כהן משיח שמתודין עליו חטא שהציאורו עליו כדאמרינן צמסכת יומא (דף לו:) והתודה על חטאת עון חטאת כתיב הכא וכפר עליו הכהן (ויקרא ד) וכתיב התם ציום הכפורים יעמד חי לפני ה' לכפר עליו וגו' (ויקרא טז) מה להלן כפרת צצרים וציום כדיליף לקמן אף כלאן כפרת צצרים וציום: **מלייקה**. של עוף: **לקנלה**. לקנלת הדס: **לפויס**. לזריקת הדס והיות פרים הגשרפין ומטאות הפנימיות שהיא זריקה שלהן: **גב'** **צנפרת דברים**. וידיו. צצמ' יומא (דף לו:) מסקין לאו אתה אומר צצפרת צצרים או אינו אלא צצפרת דמים הרי הוא אומר ושטח את פר החטאת אשר לוי למדנו שעדיין לא נשחט הפר: **כי ציום הוה יכפר עליכס**. אלאמא כפרתו ציום: **והנני והקריצ**. והקריצה היא דאי אפשר לומר הן הקריצה הגשה הקטרת הקומץ דהא כתיב צצתריה וקמן והקטיר ומה היא הגשה מנגיש את המנחה ומנגיעה צצקן מעשרית דרומית של מנזח כנגד חודה של קן ואח"כ קומן ומקראי יליף לה צצמסכת: סוטה (דף ד:) וצמנחות (דף עי:.) **לקמינא ולקטערס**. צצקטרת קומן קאמר שהיא צצמנחה כנגד זריקת דס צוצחים ואינה כשרה אלא ציום אצל הקטר חלצים ואצרים ציון צצמנני' דכשרים כל הילנה: **ציוס לוואו**. להקריצ את קרצניהס וכל הני הקרבת הקרצן יניחו דלילו הקטרת קומן הקריצה (א) היא וקמינא אימקס להקטרה דכתיב וקמן והקטיר. מלייקת עוף מלייקתו והייתו כחחת והייתו היא הקרצת, צקלל דס הקריצה קרי לה דאמר מר (מגינה דף א.) והקריצו וז קללת דסס. א"י להקריצ כל צורכי הקריצה קמינא ומלייקה וקצלה כולן צרכי הקריצה הן ואי אפשר צלא הן אצל הגשה ותנופה אינן מעצבין: משפט

ולהשקיית סוטה **א**תניא תורה כתוב הכא **ו**עשה לה הכהן את כל התורה הזאת וכתוב התם **ע**ל פי התורה אשר יורוך ועל המשפט

ביום. [בתנינ'] כל היום כשר לקריאת המגילה. כו'. ירושלמי לקריאת המגילה, [שנאי] ביום אשר שברו אויבי היהודים וגו'. לקריאת ההלל, שנאמר זה היום עשה ה'. לתקיעת שופר, שנאמר יום תרופה יהיה לכם. למוספין שנא' ביום צצותו את בני ישראל, ואיתקש תפלת המוספין. למוספין. לנטייל לולב, שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון וגו'. פי' לוויי הפרים ולוויי המעשר ולוויי יום הכיפורים, לסמיכה, לשחיטה ולתנופה ולכפרה ולהגשה, לקמיצה ולהקטרה, למליקה ולקבלה, לחואה, וצצקן

א) צצרות צ: פסחים ב, ב) צצרות שס, ג) צציל ויין, ד) צציל משמר והיום מלאכה, ה) צציל והיין ו) נוספה לת, ז) מנחות עב, ח) האל דלא תנא ממי להרמה עי' מוס' יומא צ: מוס' ד"ה אלא ותוספת וצחים פו: ד"ה אלא, ט) צציל רב יוסף, י) יומא לו:, יא) נוסטה ח: ע"ש בתוספות ד"ה מה משפט וכו' שדחו פרש"י ומפרשים צצולין אחר, יב) נשין לע"א, יג) צציל והי כו' משמר והיום מלאכה, יד) צצפסחים ד, יא) וויקרא טז, יב) נש"ע תוספות פסחים פא, יג) ד"ה אי ממי וכו', יד) נשבת לד, יא) נש"ע תוספות פסחים ב, יב) ד"ה והא, יג) ק) צציל אמי כידיו, יד) נשין תוספות מנחות ט, ד"ה מקמינא, יא) שייך למנני, יב) נגי תוספות מנחות סו. סד"ה וצר למקטש,

הגהות הב"ח
א) רש"י ד"ה ציום זמנו וכו' הקריצה משמע וקמילה: **ב**) תוב' ד"ה כל הילנה וכו' לפי שאין עתה אלא הזכרה לצנין:
ב
מוסף רש"י
למאירי ובא קראו יום. משפט שמתחיל ללאירי (פסחים ב.) ואניחו מקדמי. מסכמים קודם היום, דליתא אל הוי עד הכן תמנה וסס מקדימין מעלת השחר, דהוי כמו מהל' ה' מליין (ברכות ב: ע"פ פסחים צא.) ומחשבי. ועשין אלא צלילה משקיעת תמנה עד אלא הטוכס (ברכות טס.) ת"ש והיו לנו הילנה משמר והיום מלאכה. מקלאמר והיום מלאכה אלאמא האי דעבר מעלות השחר עד אלא הכוכבים ימנא הוא (סס.) ולמוספין. ונלכז שקדמו מוספין לתמיו צין עליה העצבים, דאמר מר עליה השלם כל הקרנות כולס (תמורה ד.) ולהקטר חלבים ואבריים. מה שמתעכל מן המנחם מחזיר כל הילנה (מנחות עב.) דבר שמצותו ביום. כגון שמיטה וזמיקת דמיו צצמני ציום זמנו אלו בני ישראל וגו' (סס.) יום תרופה יהיה לכם. יום ואל לילה ור"ה כת. ועי"ש (ד.).

רבינו חננאל
ובולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר. שאמר ואנחנו עושים במלאכה מעלות השחר עד צאת הכוכבים, שעד מינה מעלות השחר ועד צאת הככבים יום הוא, שאמר והיום למלאכה, כלומר לא היו עושים מלאכה אלא

ביום. [בתנינ'] כל היום כשר לקריאת המגילה. כו'. ירושלמי לקריאת המגילה, [שנאי] ביום אשר שברו אויבי היהודים וגו'. לקריאת ההלל, שנאמר זה היום עשה ה'. לתקיעת שופר, שנאמר יום תרופה יהיה לכם. למוספין שנא' ביום צצותו את בני ישראל, ואיתקש תפלת המוספין. למוספין. לנטייל לולב, שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון וגו'. פי' לוויי הפרים ולוויי המעשר ולוויי יום הכיפורים, לסמיכה, לשחיטה ולתנופה ולכפרה ולהגשה, לקמיצה ולהקטרה, למליקה ולקבלה, לחואה, וצצקן

א) צצרות לפני י' אלקיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתי לך ולגר ליתום ולאלמנה בכל יום. וטמן את דוד על ראש קרבנו י' ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה י' אשך צדה י' את משה בדר סיני ביום צצות את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליי' במדבר י' על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן התורה אשר יצידו לך ימין ושמאל: דברים יא יא

מסורת הש"ס

א) צצרות צ: פסחים ב, ב) צצרות שס, ג) צציל ויין, ד) צציל משמר והיום מלאכה, ה) צציל והיין ו) נוספה לת, ז) מנחות עב, ח) האל דלא תנא ממי להרמה עי' מוס' יומא צ: מוס' ד"ה אלא ותוספת וצחים פו: ד"ה אלא, ט) צציל רב יוסף, י) יומא לו:, יא) נוסטה ח: ע"ש בתוספות ד"ה מה משפט וכו' שדחו פרש"י ומפרשים צצולין אחר, יב) נשין לע"א, יג) צציל והי כו' משמר והיום מלאכה, יד) צצפסחים ד, יא) וויקרא טז, יב) נש"ע תוספות פסחים פא, יג) ד"ה אי ממי וכו', יד) נשבת לד, יא) נש"ע תוספות פסחים ב, יב) ד"ה והא, יג) ק) צציל אמי כידיו, יד) נשין תוספות מנחות ט, ד"ה מקמינא, יא) שייך למנני, יב) נגי תוספות מנחות סו. סד"ה וצר למקטש,

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה ציום זמנו וכו' הקריצה משמע וקמילה: **ב**) תוב' ד"ה כל הילנה וכו' לפי שאין עתה אלא הזכרה לצנין:

ב
מוסף רש"י

למאירי ובא קראו יום. משפט שמתחיל ללאירי (פסחים ב.) ואניחו מקדמי. מסכמים קודם היום, דליתא אל הוי עד הכן תמנה וסס מקדימין מעלת השחר, דהוי כמו מהל' ה' מליין (ברכות ב: ע"פ פסחים צא.) ומחשבי. ועשין אלא צלילה משקיעת תמנה עד אלא הטוכס (ברכות טס.) ת"ש והיו לנו הילנה משמר והיום מלאכה. מקלאמר והיום מלאכה אלאמא האי דעבר מעלות השחר עד אלא הכוכבים ימנא הוא (סס.) ולמוספין. ונלכז שקדמו מוספין לתמיו צין עליה העצבים, דאמר מר עליה השלם כל הקרנות כולס (תמורה ד.) ולהקטר חלבים ואבריים. מה שמתעכל מן המנחם מחזיר כל הילנה (מנחות עב.) דבר שמצותו ביום. כגון שמיטה וזמיקת דמיו צצמני ציום זמנו אלו בני ישראל וגו' (סס.) יום תרופה יהיה לכם. יום ואל לילה ור"ה כת. ועי"ש (ד.).

רבינו חננאל

ובולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר. שאמר ואנחנו עושים במלאכה מעלות השחר עד צאת הכוכבים, שעד מינה מעלות השחר ועד צאת הככבים יום הוא, שאמר והיום למלאכה, כלומר לא היו עושים מלאכה אלא